

#Compartim Setmana 36-38

Publicat per [Interacció](#) [1] el 22/09/2025 - 17:42 | Última modificació: 27/03/2026 - 08:13

Aquest inici de setembre ens ha deixat un mosaic dens de debats culturals: des de la llarga reivindicació d'un espai estable per a l'art contemporani a Barcelona fins al paper de la cultura en les lluites ideològiques, climàtiques i democràtiques a escala global. També s'han posat sobre la taula tensions sobre la governança dels museus, la precarietat del teatre independent, la necessitat de descentralitzar per garantir drets culturals i els reptes d'incorporar nous llenguatges com el videojoc als espais institucionals. Són senyals que la cultura continua sent terreny de disputa, però també d'imaginació col·lectiva i d'innovació social.

Un centre d'art viu per a Barcelona

Palacio Barcelona

Daniel G. Andújar, 19 de setembre de 2025

Des de fa tres dècades, la comunitat artística reclama a Barcelona un espai estable, públic i àgil per a la creació i exhibició contemporània. El balanç fins avui és de precarietat i intents fallits. L'autor defensa que el Palau Victòria Eugènia pot ser l'oportunitat històrica per establir aquest centre de programació intensiva sense col·lecció permanent, capaç de connectar artistes, fàbriques de creació, espais alternatius i públics. La urgència és estructural i econòmica: cal prioritzar residències, honoraris i mediació per sobre del pes de la infraestructura. El model proposa una governança tripartita i inclusiva, amb participació real d'agents diversos, accessibilitat i rendició de comptes. L'objectiu: consolidar Montjuïc com a districte cultural, on la memòria patrimonial i la producció crítica convisquin. La decisió política és clau per saldar un deute amb artistes i ciutadania. "*Menos icono, más proceso; menos espectáculo, mayor tejido.*"

Llegiu l'article complet: [ara.cat](#) [2]

Quan la cultura esdevé eina de poder

service de l'idéologie illibérale

L'instrumentalisation de la culture au

Alice-Anne Jeandel, 18 de setembre de 2025

L'historiadora i politòloga Marlène Laruelle analitza com els corrents il·liberals utilitzen la cultura per difondre ideologies de manera subtil però efectiva. L'il·liberalisme, a diferència del populisme, té un contingut ideològic clar: prioritzar l'Estat-nació, la unitat cultural, els drets de la majoria i valors tradicionals, amb variants segons contextos i països. La cultura i els modes de vida es converteixen en instruments d'infrapolítica, transmetent valors a través del cinema, la música, la moda, les xarxes socials, el patrimoni o el turisme memorial. Exemples recents mostren aquesta estratègia: a Rússia, l'Estat finança parcs temàtics per reforçar la identitat nacional i la centralitat de l'executiu; als Estats Units, el moviment MAGA ha mobilitzat influenciadors, música country i esdeveniments públics per difondre el trumpisme. A Europa, la cultura il·liberal es manifesta en polítiques patrimonials i projectes com el Puy du Fou a França, que reinterpreten la història i promouen identitats essencialitzades. Laruelle subratlla la importància que els agents culturals defensin valors progressistes i humanistes. *"Nos valeurs se matérialisent dans nos modes de vie et, à l'inverse, le vécu du quotidien alimente nos visions du monde et orientations idéologiques."*

Llegiu l'entrevista completa: observatoire-culture.net [3]

AgoraEU: cultura al servei de la democràcia

Democracy?

AgoraEU: Reframing Culture as a Force for

Elena Polivtseva, 18 de setembre de 2025

La proposta AgoraEU (futures finances de la UE 2028-2034) fusiona Creative Europe i el programa CERV (Ciutadans, Igualtat, Drets i Valors). L'objectiu és reforçar la cultura com a bé públic vinculada a la democràcia, la ciutadania activa, la igualtat i la no discriminació. S'hi dedica menys prioritat al creixement econòmic i la competitivitat que en programes anteriors, i es percep una major presència de valors cívics sobre objectius comercials. També es reconeixen reptes: condicions de treball artístic, llibertat creativa i necessitat de clàusules socials mínimes. Alguns grups del sector expressen por que la fusió entre programes dilueixi la visibilitat i

autonomia cultural. En resum, AgoraEU podria situar la cultura com a part essencial de les polítiques democràtiques europees, si s'aplica amb claredat i proteccions reals. *"Culture and creative sectors are described in the AgoraEU proposal for regulation as 'public goods generating meaning and embodying the values of the Union'."*

Llegiu l'article complet: [Culture Policy Room](#) [4]

La cultura envia senyals al canvi climàtic

essential role in climate policy

Transmitting the Signals: Culture's

Maya Weisinger, 17 de setembre de 2025

L'informe de Culture Action Europe posa de relleu la funció essencial de la cultura en les polítiques climàtiques. Argumenta que sectors artístics i del patrimoni no només pateixen els efectes del canvi climàtic, sinó que tenen capacitat per modelar respostes transformadores: generar consciència, imaginar futurs sostenibles, promoure pràctiques regeneratives, i implicar comunitats locals. També destaca la necessitat de polítiques públiques que integrin cultura i medi ambient: incloure el patrimoni, les expressions creatives i els agents culturals en els plans de mitigació i adaptació climàtica. Demanen mesures com un marc legal que reconegui aquesta contribució, finançament dedicat, i la participació efectiva de la cultura a les decisions sobre sostenibilitat europea. *"Culture has the power to help people imagine and realise low-carbon, just, climate resilient futures."*

Llegiu l'article complet: [Culture Action Europe](#) [5]

Espais sense ànima

Los floreros culturales

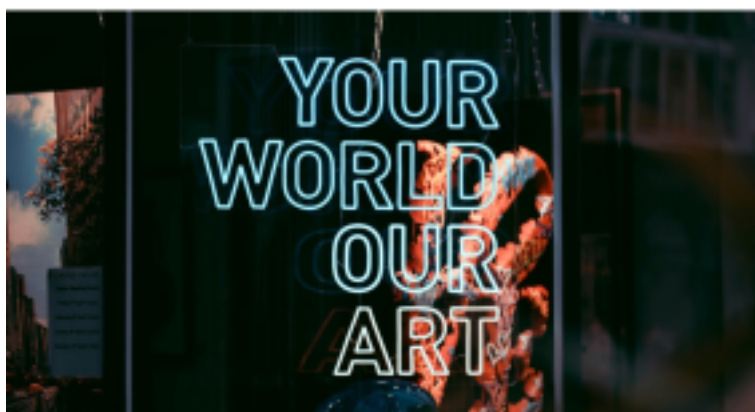
Paco Cerrejón, 16 de setembre de 2025

L'article «Los floreros culturales» de Paco Cerrejón critica l'ús superficial d'espais culturals en espanya. Pren Centre d'Estudis i Recursos Culturals (CERC). Diputació de Barcelona. Montalegre, 7. Pati Manning. 08001 Barcelona. Tel. 934 022 565

l'exemple de les Reales Atarazanas de Sevilla: un edifici amb història i importància però sense definició clara del seu ús cultural, convertit en una peça decorativa ("florero") per al màrqueting institucional. Denuncia que molts espais històrics són reformatats sense diagnòstics previs sobre les necessitats reals del territori — tipus d'espais, usuaris, creadors, formats culturals — de manera que queden infrutilitzats o amb activitats genèriques i poc arrelades. També posa de relleu la precarietat dels joves creadors, que no reben suport real ni oportunitats en espais "novells" que acaben sols fent actes d'espectacle, charlas o festivals convenients políticament però sense continuïtat de base. *"Espacios donde cabe de todo porque en su momento no se decidió el uso real y, una vez acabados, nadie ha sido capaz de dar con la tecla de los contenidos apropiados."*

Llegiu l'article complet: [Jot Down Cultural Magazine](#) [6]

Comerç just també per a la cultura

Le Fair trade aussi pour la culture.

Frederic Jacquemin, 16 de setembre de 2025

Frédéric Jacquemin proposa aplicar el concepte de *fair trade* a la cultura. Assenyala que Europa consumeix massivament obres i artistes africans, però les condicions de creació i de vida d'aquests creadors continuen marcades per precarietat estructural: manca de drets socials, contractes inestables, censura i traves de mobilitat. Recorda que això vulnera l'esperit de la Convenció de la UNESCO de 2005, que preveu un tracte preferencial per als països en desenvolupament en els intercanvis culturals. Jacquemin proposa tres vies: enfortir la cooperació Nord-Sud amb marcs estables, condicionar les coproduccions i gires a clàusules socials mínimes, i destinar el 0,7% dels pressupostos culturals europeus a un fons per a la mobilitat i l'autonomia dels artistes africans. El *fair trade cultural* vol reconèixer que la cultura també implica responsabilitat ètica i justícia en els intercanvis. *"Sommes-nous prêts à 'consommer' la culture autrement — avec plus de justice et de réciprocité ?"*

Llegiu l'article complet: [LinkedIn](#) [7]

Art perifèric amb arrel, no perifèria per defecte

La lliga dels artistes perifèrics: el repte de

posar tota la metròpoli al mapa cultural

Joana Justícia, 15 de setembre de 2025

L'article reflexiona sobre com artistes de la perifèria de Barcelona (Badalona, Nou Barris, Santa Coloma, L'Hospitalet) treballen des del territori amb identitat pròpia i projectes comunitaris malgrat desigualtats. Carlos Spogo, Adrián Bernal, Matilda Mirana són casos que mostren com l'art urbà, la poesia, la música i el teatre neixen d'arrelament territorial i compromís social. Encara hi ha obstacles: manca de finançament, dificultats per entrar als circuits culturals normals, and institucions que no sempre escolten les veus locals. L'article sosté que cal descentralitzar no només per portar produccions a la perifèria, sinó per donar espais d'exhibició, reconeixement institucional i suport real als creadors d'allà. També destaca la importància d'apostar per pràctiques culturals locals i diversificades per fer la metròpoli més plural. *"Cal posar en relleu que existeix des de fa més de 40 anys una cultura arrelada, amb veu pròpia i una mirada crítica."*

Llegiu l'article complet: [cultura21](#) [8]

Qui recorda els rebutjats?

Maleïts i oblidats, el retorn

Mercè Ibarz, 15 de setembre de 2025

Mercè Ibarz revisita l'obra de Pau Malvido, cronista contracultural dels seixanta i setanta, que va ser oblidat malgrat la seva influència sobre moviments culturalment radicalitzats. L'autora destaca com els llibres, revistes ("Star"), la música, drogues, llibertat sexual, silencis polítics i mort –inclosa la sida– van ser part del decorat d'aquella joventut contestatària que el règim franquista va ignorar o condemnar. Malvido va morir el 1994 per sobredosi. El seu llegat ha estat recentment reeditat, i ara els joves reivindiquen aquells fets i persones "maleïts i oblidats". *"La història no deixa en veritat mai fora d'òrbita els maleïts i els oblidats."*

Llegiu l'article complet: [vilaweb](#) [9]

Col·lapse imminent del teatre independent

L'agonia del teatre independent

Andreu Gomila, 13 de setembre de 2025

L'article exposa que el teatre independent a Catalunya pateix un declivi greu. Segons la Sala Flyhard, la temporada 2024-25 només va fer 30 bolos, molt per sota dels 75 de la temporada anterior, i la situació és similar en altres companyies fora de lectors públics i privats grans. Els motius inclouen: calendaris mal planificats (amb marge d'un any i mig), caixets que baixen, i una pujada de pressupost del programa.cat que paradoxalment deixa fora les companyies petites o de format mitjà.

També es denuncia "competència deslleial" dels teatres públics, que poden subvencionar muntatges amb grans elencs, mentre que els projectes més modestos tenen dificultats per obtenir inversions raonables o tenir espais als calendaris. *"El hecho de que los ayuntamientos tengan acceso a más recursos les permite poder contratar piezas más caras ... inevitablemente expulsa de los calendarios las piezas de las productoras de pequeño y mediano formato."*

Llegiu l'article complet: [EL PAÍS](#) [10]

Protecció social per artistes: avanços desiguals

New Report Shows Progress on Access to

Social Protection for Artists

Joost Heinsius, 12 de setembre de 2025

Un informe recent revela que a la Unió Europea hi ha gran variabilitat pel que fa a la protecció social per artistes i professionals culturals. Participen 21 estats membres i representants de cultura i treball en un taller promogut per la Comissió Europea per compartir bones pràctiques i identificar mancances. Els reptes més comuns són carreres fragmentades, contractació temporal, combinació de treball dins i fora del sector cultural, i manca d'accés a drets laborals bàsics per a molts. Alguns països ofereixen mesures específiques: Finlàndia una pensió completa per artistes (~ €1623/mes), Lituània un subsidi temporal per atur creatiu, Bèlgica certificats de treball cultural, o Alemanya amb fons mixt d'assegurances. Els autors demanen que les polítiques públiques europees estableixin marcs adaptats al sector cultural, amb clàusules socials mínimes, protecció per a artistes autònoms, i més coordinació entre ministres de cultura i benestar per assegurar que els artistes tinguin cobertura real. *"More than*

70% of CCS professionals disagreed with the statement that they have sufficient access to social protection.”

Llegiu l'article complet: creativesunite.eu [11]

Museus no instruments, sinó institucions

Aire calent

Francesc Torres, 12 de setembre de 2025

Francesc Torres defensa que un museu és una institució acadèmica amb responsabilitat pública. Conserva, restaura, investiga, exposa i explica el patrimoni que defineix la nostra condició humana: creences, idees, organització social. Critica la proposta d'un museu “habitable” que extén el paper de museus per abastar funcions alienes (Justícia, Igualtat, Urbanisme) sense definir què significa això. En l'exposició *Fabular paisatges* diu que hi ha obres interessants però moltes semblen exercicis acadèmics de baixa categoria, i que la curació cobreix més discurs que contingut substancial. Demana reforçar la qualitat i la credibilitat de la museografia, consultar directorxs, artistes i tècnics, i centrar-se en la relació amb la ciutadania. “*Si es qüestiona el concepte mateix que els emmarca i la seva funció primordial, sigui la democràcia o sigui el museu, adeu democràcia i adeu museu.*”

Llegiu l'article complet: ara.cat [12]

Descentralitzar per garantir drets culturals

Sense descentralització no hi ha drets

culturals

CulturaCoop, 10 de setembre de 2025

L'article defensa que sense descentralització no hi ha drets culturals reals. A Catalunya, la centralitat de Barcelona limita oportunitats i empobreix la diversitat cultural. El cooperativisme i l'economia social i solidària emergeixen com a motors per impulsar una cultura arrelada, participativa i democràtica, capaç de generar sobirania cultural i circuits autònoms més enllà de la lògica centre-perifèria. Projectes cooperatius mostren que és

Oriol Solé Altimira, 6 de setembre de 2025

Ingrid Guardiola afirma que hi ha una «relació fraternal» entre el capitalisme de plataformes i l'extrema dreta. Argumenta que els algoritmes operen com caps opacs sobre treballadors, amb exigències no remunerades i decisions no transparents. Sosté que la informació s'ha tornat abundant però de pitjor qualitat, condicionada per dissenys de plataformes que premien el sensacionalisme i la polarització. També diu que la ideologia nostàlgica i reaccionària de l'extrema dreta encaixa amb la lògica del neoliberalisme de plataforma: individualisme, autoritat corporativa i desigualtat creixent. Guardiola proposa com a sortides la regulació de les plataformes, l'alfabetització digital, i revaloritzar la cultura, la ciència i els valors col·lectius. *“La relación del capitalismo de plataformas con la extrema derecha es de fraternidad.”*

Llegiu l'entrevista completa: eldiario.es [15]

Trencar el silenci sobre la sida

'Romería': De Carla Simón a Pepe Sales: el

tabú de la sida en la cultura catalana

Oriol Puig Taulè, 5 de setembre de 2025

L'article reflexiona sobre el tabú que encara envolta la sida a la cultura catalana. Des de *Romería* de Carla Simón —on parla del secret familiar sobre la mort de la seva mare per sida— fins a figures com Pepe Sales o Jordi Cussà, s'assenyala que moltes històries quedaren silenciades durant els anys 80 i 90. Es reivindiquen projectes artístics (teatre, dansa, literatura, música, museus) que han incorporat la sida com a tema: *Cançons d'amor i droga*, produccions del Teatre Nacional de Catalunya, exposicions del MACBA, obres menors que han pres el teatre documental o l'autoficció. També diu que, malgrat els avenços biomèdics (PrEP, etc.), la serofòbia persisteix. I fa falta generar relats propis, en català, per preservar la memòria i combatre l'oblit col·lectiu.

Llegiu l'article complet: [EL PAÍS](https://elpais.com) [16]

El videojoc surt de casa, entra al teatre

Le jeu vidéo peut-il trouver sa place dans

les lieux culturels ?

Lucie Verdeil, 2 de setembre de 2025

L'article entrevista Nicolas Ligeon, codirector del Théâtre de l'Élysée i membre del col·lectiu *Sous les Néons*, sobre la possibilitat de portar els videojocs als espais culturals. Al principi, aquesta pràctica es veia com pur entreteniment domèstic, però *Sous les Néons* ha impulsat accions com les *Playformances*: actuacions en viu on algú juga a un videojoc davant del públic i crea narrativa, emoció i debat. El projecte ha introduït videojocs al vestíbul del teatre per atreure públic, ha experimentat formats diversos i busca legitimar el videojoc com mitjà artístic. Hi ha resistències: percepcions negatives (violència, estigmes), la idea que és cosa de joves, i que no encaixa en la forma tradicional del «teatre». Però la proposta mostra crescendo en acceptació i participa en la diversificació cultural, la democratització d'espais culturals, i la recerca de noves formes d'expressió col·lectiva. *"Le jeu vidéo est donc bien plus qu'un jeu. C'est une œuvre en soi qui, comme n'importe quelle autre, produit des effets sur la personne ..."*

Llegiu l'entrevista completa: observatoire-culture.net [17]

Aquestes setmanes també hem llegit (i ens ha semblat molt interessant)

'Fabular paisatges', l'exposició més contaminant de Barcelona? / Maria Palau (17 de setembre de 2025)

L'exposició *Fabular paisatges*, al pavelló Victòria Eugènia de Montjuïc, ha generat alarma entre restauradors i conservadors per les condicions ambientals precàries. Humitats del 71-81% i temperatures extremes posen en risc peces cedides per institucions com el MNAC, el Prado, el MEV o el Reina Sofia. Les mesures d'urgència del Departament de Cultura —aparells de climatització portàtils— han afegit soroll, costos i un elevat consum energètic. La paradoxa és evident: una mostra que vol projectar el futur sostenible dels museus, però que esdevé, segons especialistes, un exemple del que no s'ha de fer en conservació ni en sostenibilitat. [El Punt Avui](#) [18]

Snobisme popular / Nil Rider (15 de setembre de 2025)

Nil Rider reflexiona sobre la Festa Major de Vilafranca del Penedès per denunciar una deriva que converteix les celebracions populars en esdeveniments snobs, massificats i descontextualitzats. L'autor critica la pèrdua de sentit ritual i comunitari d'algunes pràctiques, que passen a ser espectacles consumibles i instruments polítics o econòmics sota l'etiqueta de patrimoni. El cas de la convidada d'elements patrimonials per celebrar Sant Fèlix exemplifica aquest biaix: elements trets del seu context i utilitzats per demostrar superioritat social. Rider assenyala que la cultura popular ha deixat de ser només viscuda i arrelada per institucionalitzar-se com a patrimoni que ha de representar, però que sovint perd autenticitat i vida col·lectiva. El repte, conclou, és recuperar la festa com a experiència compartida i significativa. tornaveu.cat [19]

Perplexitat: què està passant a la Fundació Vila Casas? / Editorial (11 de setembre de 2025)

La Fundació Vila Casas, històricament clau del panorama artístic català, travessa una crisi visible. S'han produït dimissions massives del patronat incloent figures reconegudes (Antonio Sagnier, Artur Mas, Daniel Giralte-Miracle). També han marxat tres persones amb llarga trajectòria: el director general Joan Torras, la directora financera Olga Garceran i Natàlia Chocarro, directora del programa *Punts de Fuga*. Torras ha declarat que hi ha "diferències estratègiques" entre la seva visió i la del patronat. Aquesta situació suscita desconcert entre el públic i dins del sector, sobretot per com es fan aquests relleus i la manca de transparència. [Bonart](#) [20]

No solo Las Médulas: el cambio climático amenaza decenas de joyas de nuestro patrimonio histórico y cultural / Antonio Martínez Ron (18 d'agost de 2025)

Un informe del CSIC alerta que el canvi climàtic posa en perill moltes joies del patrimoni històric i cultural a Espanya. Zones com Las Médulas, Atapuerca, la Siega Verde, Úbeda-Baeza i Ciutats Patrimoni com Santiago de Compostela, Cuenca o Granada surten vulnerables. Els principals riscos són: incendis forestals cada cop més freqüents i intensos; oscil·lacions tèrmiques grans que malmeten les pedres (termo-clastisme); erosió, inundacions post-incendis, sequera que exposa béns arqueològics submergits; i abandonament pel despoblament. S'assenyala que moltes d'aquestes zones estan disperses i manquen de vigilància permanent. També es destaca que, encara quan es redacten protocols i informes, el pressupost i els esforços de protecció sovint són insuficients [eldiario.es](#) [21]

Largos Veranos del Horror: ¿qué fue (d)el brat summer?/ Javier Pomares (18 d'agost de 2025)

L'article analitza com *Brat*, l'àlbum de Charli XCX, va assolir gran projecció en menys d'un any: grat wings a una estètica cuidada per a internet tardà, una iconografia nostàlgica Y2K, i la fusió del hyperpop amb el pop comercial. El concepte de *brat* actua com meme: flexible, obert a la interpretació, construït i reconstruït pel públic i per la pròpia artista. Però esgota's va fer gairebé immediatament. El fenomen va ser explotat comercialment i instrumentalitzat per marques i polítics. Charli va declarar «acabada» la temporada *brat* al setembre. La caducitat no és un defecte passatger sinó part del disseny. *Brat* és vist com un experiment semiòtic amb obsolescència programada, un producte cultural dissenyat per al buzz, no per al llegat. [KAMINKER](#) [22]

Quan el joc dona veu: Una proposta teatral per afavorir la inclusió i la participació lingüística a l'escola /? Enric Boada (11 d'agost de 2025)

El projecte *Cuando el juego da voz* proposa utilitzar el teatre i el joc per afavorir la inclusió i la participació lingüística en l'escola. L'experiència vol que tots els alumnes —també els que tenen llengües maternes minoritzades— puguin expressar-se i ser reconeguts. El català hi té un paper central com a llengua de cohesió i aprenentatge compartit, però no s'imposa com a única, sinó que conviu amb el castellà i altres llengües presents a l'aula. Aquesta dinàmica reforça l'autoestima dels estudiants, afavoreix la cohesió del grup i facilita tant la integració com l'aprenentatge. L'autora destaca que el teatre i el joc, més que activitats lúdiques, esdevenen instruments per garantir drets lingüístics i gestionar la diversitat cultural en positiu. [Magisnet](#) [23]

Espaces publics et droits culturels : à la recherche de l'agora 2030 / Emeline Cholet (abril de 2025)

L'article proposa veure els espais públics (places, carrers, marges naturals) no només com a extensions urbanístiques sinó com a components vitals per exercir els drets culturals. S'hi descriuen experiències a França: jardins, ecosistemes compartits ("La Station"), barris amb història agrícola, ormejos patrimonials invisibles que poden ser reapropiats i valorats des de la base. Es recorda que els drets culturals impliquen participar, rebre, aportar i compartir formes diverses d'expressió, imaginaris, herències. L'article incita urbanistes i administracions a canviar de rol: no només planificadors sinó mediadors de veus diverses, facilitadors de cooperació i llocs de trobada. Finalment, la proposta "Agora 2030" sorgeix com una crida a construir noves gramàtiques urbanes on l'espai públic sigui lloc de democràcia cultural, transformació social i reconeixement simbòlic de les identitats diverses. [AUCM : Agence d'urbanisme Clermont Massif Central](#) [24]

Aquests articles ens recorden que la cultura no és mai neutra: pot ser instrument de poder, però també espai per enfortir democràcies, imaginar respostes al canvi climàtic i donar veu a territoris i col·lectius sovint oblidats. La qüestió és com fem que recursos, institucions i polítiques públiques estiguin a l'altura d'aquest repte: garantir que la cultura sigui realment un bé comú, sostingut i compartit. El rumb depèn de les decisions polítiques i col·lectives que prenguem ara.

Categories: Compartim

Categories: Sèries editorials

Etiquetes: pensament cultural

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: drets culturals

Etiquetes: treball cultural i professionals

Etiquetes: cultura i sostenibilitat

- [25]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2025/09/compartim-setmana-36-38>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] https://es.ara.cat/opinion/palacio-barcelona_129_5502476.html

[3] <https://www.observatoire-culture.net/instrumentalisation-culture-service-ideologie-illiberale/>

[4] <https://www.culturepolicyroom.eu/insights/agoraeu-reframing-culture-as-a-force-for-democracy>

[5] <https://cultureactioneurope.org/news/transmitting-the-signals-cultures-essential-role-in-climate-policy/>

[6] <https://www.jotdown.es/2025/09/los-floreros-culturales/>

[7] <https://www.linkedin.com/pulse/le-fair-trade-aussi-pour-la-culture-frederic-jacquemin-uovbe/?trackingId=O7oX8df9V%2FhI6pzir6afoA%3D%3D>

[8] <https://cultura21.cat/a-fons/la-lliga-dels-artistes-periferics-el-repte-de-posar-tota-la-metropoli-al-mapa-cultural/>

[9] <https://www.vilaweb.cat/noticies/maleits-oblidats-retorn-merce-ibarz/>

[10] <https://elpais.com/quadern/teatre/2025-09-14/lagonia-del-teatre-independent.html>

[11] <https://creativesunite.eu/article/new-report-shows-progress-on-access-to-social-protection-for-artists>

[12] https://www.ara.cat/opinio/aire-calent_129_5494668.html

[13] <https://www.jornal.cat/opinio/39247/descentralitzacio-drets-culturals>

[14] <https://www.elobrero.es/ciencia/171566-bulos-de-museo-momias-vengativas-asesinatos-rituales-y-memes-en-la-cultura-popular.html>

[15] https://www.eldiario.es/cultura/ingrid-guardiola-capitalismo-plataformas-extrema-derecha-hay-relacion-fraternal-cat_1_12513668.html

[16] <https://elpais.com/quadern/2025-09-05/de-carla-simon-a-pepe-sales-el-tabu-de-la-sida-a-la-cultura-catalana.html>

[17] <https://www.observatoire-culture.net/jeu-video-trouver-place-lieux-culturels/>

[18] <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2575437-fabular-paisatges-l-exposicio-mes-contaminant-de-barcelona.html>

[19] <https://www.tornaveu.cat/debat/snobisme-popular-51248/>

[20] <https://www.bonart.cat/ca/n/45745/perplexitat-i-desconcert-que-esta-passant-a-la-fundacio-vila-casas>

[21] https://www.eldiario.es/sociedad/no-medulas-cambio-climatico-amenaza-decenasy-patrimonio-historico-cultural_1_12530469.html

[22] <https://kaminker.es/largos-veranos-del-horror-que-fue-del-brat-summer/>

[23] <https://www.magisnet.com/2025/08/cuando-el-juego-da-voz-una-propuesta-teatral-para-favorecer-la-inclusion-y-la-participacion-linguistica-en-la-escuela/>

[24] <https://aucm.fr/article/espaces-publics-et-droits-culturels-a-la-recherche-de-lagora-2030/>

[25] <https://interaccio.diba.cat/node/10191>